

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE se primesc la **ADMINISTRAȚIUNEA** în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Duker Nachf., Max. Augenthaler & Emerich Lesner, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelke Nachf., Anton Oppelke.
 În Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. În Hamburg: Marcoly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 6 or. și 30 or. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U I L X I I .

„GAZETA” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-ii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 288.

Brașov, Joi 30 Decembrie.

1899.

Tactica cavalerilor șoviniști.

I.

Reproducem mai jos în părțile sale esențiale un articol al ziarului unguresc „Budapesti Hirlap”, prin care acest ziar, cu cunoscuta tactică a cavalerismului șoviniștilor dela putere, umblă să scape de o situațiune neplăcută, ce i-a pregătit-o o adresă sinceră a d-lui Dr. Nicolae Comșa din Seliște în afacerea Iancu.

Amintitul medic român, care cum scim a făcut interpelațiunea cunoscută în congregația comitatului Sibiu, în cauza Iancu, a aflat de bine a comunica textul autentic al interpelației sale foicei unguresce cu scop, cum se vede, de a-i da o informațiune exactă despre starea lucrului, și a paraliza astfel tendințele comunicării ale corespondenților săi din provincie.

Imprejurarea, că d-l Dr. Comșa a trimis amintita interpelațiune cu o comitivă în limba germană, o exploatează „Budapesti Hirlap” într-un mod, care nu stă în nici o balanșă cu însemnătatea și serioșitatea afacerii, de care se tratăză. Foicei șoviniștii i-a trebuit un paravan, îndărătul căruia să-și potă ascunde de astădată asiaticismul vederilor sale despre cuviință și dreptate și cu arma sofismei și a dialecticeii nesincere să-și dea totuși aerul de nepreocupată, ba chiar echitabilă și binevoitoare.

Prima condițiune pentru a dovedi o prevenire în sensul acesta era, credem, ca „Budapesti Hirlap” să publice într-o interpelațiune a d-lui Comșa, mai ales după-aceasta s'a făcut într-o adunare publică a unui comitat de frunte din Ardeal. Acesta însă nu a făcut-o, se vede pentru-că tenorul interpelației este, cum țice, serios și calm și mai conține unele momente de natură a sgudui bazele acușățiunilor și calumniărilor răutătoșe, ce și-au aflat expresiune atât de vie în debaterile tribunalului dela Alba-Iulia și în ecoul simpatic,

ce l'au produs ele și în colónele lui „Budapesti Hirlap”.

Comitiva în limba germană i-a fost bine venită autorului articolului din „B. H.” pentru a fățări, că află mai îndreptățită folosirea limbei române în corespondența Românilor cu Maghiarii, decât limba germană, străină și unora și altora. Are însă precauțiunea, pe care bucuros i-o recunoscem, de-a adauge, că le este tot atât de străină, pe „cât de străini sunt între ei Maghiarii și Românii”.

Remarcăm afirmarea din urmă, pôte singura afirmare sinceră dintre toate câte le face foicea maghiară în articolul său, pentru-că tocmai ea esplică mai mult de ce comitiva aceea i-a fost adresată în limba germană. Pôte fi, că cei dela „Budapesti Hirlap”, cum pretind, ar fi aflat a fi lucru firesc, să primescă dela un Român o scrisóre română și că decă li-s'ar fi scris unguresce, ar fi fost atât de politicoși a răspunde chiar în limba română. Nu i-am cunoscut încă din partea aceasta, dăr în genere nu ni-s'a dat până acuma ocaziune de a esperia o astfel de urbanitate din partea maghiară, mai ales când e vorba de cestiuni politice. Din contră, am esperiat, că limba română nu numai că este în genere urgisită de classa inteligentă maghiară, dăr este chiar huiduită și persecutată de ei nu numai în viața publică, ci chiar și în viața socială.

Nu mai e de lipsă credem, să venim cu dovezi. Cei dela „Budapesti Hirlap” sciu prea bine, că istoria celor trei decenii trecute nu ne presentă, decât o continuă huiduire a limbei române în orice atingere a Românilor cu Maghiarii. Acesta este nota de căpeteniă a maghiarismului violent, pentru care a militat și milităză cu atâta foc și „Budapesti Hirlap”.

De ce a scris d-l Comșa tocmai în limba germană? Ca să se lămurescă „Bud. Hirl.” nu trebuia să-și bată mult capul. A scris așa, pen-

tru-că în Ungaria astăzi, pe lângă limba maghiară numai limba germană mai are trecere, după împrejurări în grad mai mare sau mai restrins, și numai limba germană mai este cunoscută de cătră o parte a cărturarilor maghiari. Er cât pentru limba română riscă omul de a nu-și puté procura cu ea nici măcar un bilet de drum în stațiunile chiar ale căii ferate din ținuturile cele mai românesce.

Nu voim însă cu toate astea să aprobăm, că acea scrisóre s'a trimis ziarului pestan în altă limbă, decât cea română. Am fost și suntem în tot-deuna pentru deplina validitate a limbei noastre materne în orice împrejurări. Dăr mărturisim, că în circumstanțele de față am fi aflat a fi lucru mult mai firesc, ca „Budapesti Hirlap” să nu fiă surprins, decă cum-va trimițetorul scrisorii a cređut, că limba română ar puté să scótă din fire pe cei dela această foice, încât să nu dea nici o atențiune scrisorii.

„Budapesti Hirlap” scie însă fôrte bine cum stau trebile în cestiunea limbilor și i-a venit la socotela numai să țice: etă cum ne scriu Românii și Croații — nemțesce; și se esclame apoi: mai merită să stăm de vorbă cu ei?

Alusiunea e bătătoare la ochi. Este suspiciunea obișnuită a patriotismului nostru și a stăruințelor noastre pentru dreptate și egală îndreptățire, insinuându-se, că toate ce le-am făcut și ce le facem în acest scop nu sunt decât instigate dela Nemți, și că prin urmare și lupta lui Avram Iancu n'a fost o urmare a năsuințelor de sine stătătoare ale poporului român.

Interpelațiunii române.

D-l Dr. Nic. Comșa, care a făcut cunoscuta interpelațiune în ultima congregațiune din Sibiu în afacerea Iancu, a trimis textul acestei interpelațiuni ziarului „Budapesti Hirlap” țicend, că de aceea o face, pen-

tru-că corespondenții din provincie ai ziarului amintit de ordinar îi trimit raporturi tendențioșe despre cele ce se petrec în sinul naționalităților.

După-ace comunică acesta într-un articol de fond, ce pörtă titlul de mai sus, „Budapesti Hirlap” bucuros recunosc, că tenorul „textului ceva cam lung al interpelației este serios și calm, și că scoțend cuprinsul esențial din text, apare mai brusco și mai agresiv”. Apoi „B. H.” continuă așa: „D-l Comșa ni-a trimis interpelația sa tipărită în limba maghiară, comitiva sa însă e scrisă în limba germană. De ce? Fiind-că, cum cetim în fruntea interpelației sale, este medic la baia din Franzensbad? Noi în cele din urmă înu suntem oșpeți dela baia Franzensbad, er d-l Comșa scie tot așa de bine unguresce, ca nemțesce, ba pôte scie și românesce și în cazul acesta, decă ca medic practic în Seliște și membru al Congregației scrie unguresce, ori decă ca politician român practic scrie românesce: și acesta și aceea trebuia să aflăm a fi lucru firesc.

„Dăr de ce scrie tocmai nemțesce? Așa cred, că cu tendență. Unguresce nu scrie, pentru-că așa-i place lui, românesce nu scrie pentru-că crede, că așa ne place nouă. Se înșală. Nouă ne place în adevăr, decă scrie unguresce, dăr e natural să scrie românesce. Noi ne-am obișnuit a onora și una și alta. Aceluia, care nescrie în limba sa proprie, ne-am obișnuit a-i răspunde de ordinar în limba noastră. Acelui, care este atât de amabil și prevenitor a-ne scrie în limba maghiară, ne place și suntem dedați a-i răspunde în limba sa proprie.

„Ce să facem cu Românul și cu Croatul (am avut tocmai în zilele trecute un cas și cu privire la acesta), care ne scrie nouă — nemțesce?”

„Ne pare rău. O astfel de scrisóre străină e totdeuna o dovadă, că s'au sfirșit toate între noi; că noi doi nici-odată nu ne vom înțelege între olaltă, fiind-că vorbim unul cătră altul nu în limba noastră, ci în limba unui al treilea, care este tocmai așa de străin față cu noi, cum suntem noi amândoi străini unul de altul.

„După toate acestea mai merită ore să

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”.

Flori vestețite.

De Gabriele d'Annunzio.

I.

Se inserase. Primăvara se ivi erăș și speranța își întinse încă-odată aripile asupra inimilor părăsite, în cari nici-odată mugurul flórei nu a răsărit. Tóte trei surorile stau pe veranda vechiului castel și privesc aleșuind în depărtare peste câmpuri, așteptând pe amicul și tovarășul lor din copilărie, care vine la ele ca oșpe — după mulți ani. Colo departe, la póla colinelor micș, se întinde linia ferată. Sulul de fum dă semnul, că se apropie trenul din capitală.

Când s'a fost depărtat din mijlocul lor, Cecilia — cea mai tinără — era aproape copil, celelalte două însă erau în pragul anului al 20-lea. Șese ani au trecut de atunci, și în acest interval multe s'au schimbat la ele și în jurul lor. Tatăl le murise,

lăsându-le numai o mică proprietate. Din averea rămasă după el, mama lor n'a putut mântui aproape nimic, decât acest castel situat așa țicend la spatele lui Dumneșeu. Și acest castel e de jumătate o ruină. Le mai rămase câț-va agrii și o pădure cu venite modeste. Dăr și conservarea acestei ruine le-a costat lupte mari, așa că mama lor se îmbolnăvi și incetul cu incetul secă în puteri. Un frate al lor luase lumea 'n cap deja pe când trăia tatăl, și n'au mai auđit nimic despre el. Un al doilea frate petrece de patru ani în casa nebunilor și medicii spun, că bóla lui e incurabilă.

Dăr ele nu se mai gândeau acum la aceste miserii. Destul și au înveninat sufletul cu ele în serile lungi de iernă și în murgitul serilor nădușitoare ale primăverii, când vîlăstarele tinere ale tufarilor înmugurau prima-dată și mai târziu când vântul de tómnă își bătea aripile de-asupra agrilor. Anutimpurile sburără fără de urmă peste monotona lor viață, și se părea, că nici vară, nici primăvară nu li-ar fi mai răsărit, cel mult dór li-se arăta din depăr-

tare ca o fantasmă. Ađi însă toate acestea s'au schimbat, — o primăvară adevărată le suride, punend în vibrare cordele inimii lor. Și oum nu, când el sosese, el, al cărui chip strălucia în grădina înflorită a tinereții fără de griji, întocmai ca a feciorului de crai din poveste, care vine să mântuiescă pe fata de crai, ce stă sub blăstēm. El, pe care în inimile lor îl mărturisiră așa de mult, dăr care așa se pare, că le-a uitat de tot. Și etă, că isvorul speranței a țșnit de nou și încă-odată răsare primăvara în inimile lor.

Și cele două mai în vîrstă erau frumoșe: Ludmilla, în copta ei frumșetă, era ca o prințesă; Prisca, cu grațiile și figura-i strălucitoare, părea o Veronese intrupată; Cecilia, în fine, corăspundea pe deplin numelui, ce l'a căpătat; ea sēmăna perfect cu Madona lui Rafael.

Prisca sta răzimată de parcanul verandei și capul încoronat de plete bogate și-l ținea pe palme. Ea privia adenc spre norii de fum, care marca mersul trenului. Celelalte două surori stau lângă masa de

piatră pe scaune. Cecilia ținea în mână o cusătură, din când în când se pleca asupra ei, dăr tot mereu își ridica ochii, odihnindu-si degetele-i fine; — sufletul său era cuprins de-un dor consumător. Liniștită și cu brațele încrucișate Ludmilla ședea așteptând oșpele, cum aștepti o fatalitate, cese apropie neimpiedecat, și care nu întârzie nici un moment, dăr nici nu sosese mai de grabă, ci tocmai la ora fixată.

Lângă ele era casa în întunerecul liniștit și fără viață. Se auđia din grădina monotona ciuure a fântanei săritóre. Vântul de sėra săruta de-arēndul fruntea feciilor, ce așteptau. Fia-care dintre ele își gânda, că pe care o va alege? Se privia întrebător, în adencul sufletului li-se deșteptă un sentiment necunoscut până atunci și în care nimic nu era din acea dulce iubire, cu care se purtau până acum una față de alta. De-odată ele se recunoscără cu totul altfel, decum au fost; fia-care vedea în cealaltă vestețirea sa; sciau, că pentru ele a dispărut orice rađa de speranță, afară dór de speranța comună, și

schimbăm vorbe cu d-l Comşa în faţa Iancu?

„Interpelaţia d-lui Comşa cere satisfacţia pentru cuvintele cunoscute ale sub-procurorului reg. dela Alba-Iulia, groful Lazar Miklos, căci d-ora Iancu s'a luptat pentru libertate, frăţietate şi dinastie“.

Spune apoi „Bud. Hrlp“, că nu demult a fost vorba în colonele sale despre Iancu, din incidentul apariţiei lucrării lui Jancso Benedek, în care acesta dă satisfacţia personalităţii lui Iancu (?) Inse idealismul lui Iancu — dice — n'a putut face, ca sub conducerea soţilor şi subcomandanţilor săi, Moşii să nu lupte, ori să lupte puţin pentru dinastie, „dér cu atât mai mult au apris, au omorît şi au jăfuit“ (?) Spune, că deşi în Iancu a ars un foc sânt şi cu toate că inima lui era încălzită de sentimente nobile, totuşi s'ar vădit rezultatul întreprinderii lui. Apoi continuă:

„Tote aceste amărăciuni ies la ivelă pe tema confiscării sumei colectate pentru monumentul lui Iancu. D-l Comşa accentuează îndreptăţirea de a se ridica acest monument. Mărturisesc, că în individualitatea lui Iancu se iveşte clar înaintea sufletului meu nobila şi atrăgătoare problema a unei opere de artă“.

Continuând susţine, că Iancu s'ar fi resculat în contra ordinii de stat şi apoi înfrorându-se de faptele poporului său, zdrobit de ingratitudea puterii mandatului său, a refuzat graţia puterii, şi-a pierdut echilibrul sufletesc, mintea i-s'a întunecat şi a rătat ca un cerşitor printre munţii şi văile patriei sale, până când în fine, părăsit de toţi, şi-a dat sufletul. „Bud. Hrlp“ incheie apoi așa:

„Sugert minunat pentru dalta unui artist. — Dér în fine pe pământ maghiar el (Iancu) a prins arma contra naţiunii maghiare, contra constituţiei maghiare, contra legii şi a patriei maghiare; contra acelor legi, cari la 1867 au fost restabilite şi în virtutea cărora regele a pus coróna pe capul său uns. Iancu are drept în Ungaria la un monument mormental, la statuă însă nu. Regele a făcut să fie dusă d-la locul ei statuă lui Hentzi. Nu există în Ungaria loc public, unde lui Iancu i-s'ar pute ridica o statuă. Er aceea, că cei cari pe cerşitor l'au lăsat să piéră de foame, acum îi cer statuă, este una din acele sarcasme, cu cari istoria s'a obiştuit a face plăcere omenimei. Cred, că domniii interpelanţi şi toţi soţii lor ar fugi palid şi îngreziţi care încătrău, când Iancu ar pute să învieze, să păşescă în mijlocul lor şi să le spună în faţa, ce fel de învăţătură a scos din sörtea lui tragică şguduitoare şi-a dus'o cu sine în mormentalul pustiu.“

Cuceririle „Valahilor“ în Balcani.

Sub titlul acesta publică arhiepiscopul „Egyetertes“ un articol datat din Atena şi care este străbătut de cel mai duşmănos

spîrit în contra Românilor. Drept început se dice, că Români se pregătesc la o mare campanie de cucerire în Balcani, păşirea lor e liniştită, ca unui riu cu albiă adencă, ce curge încet, dér sigur.

„Atenianul“ lui „Egyetertes“ sare apoi din Grecia şi din Balcani drept în Bucovina, unde, dice el, „Valahii“ au dat cu fundul în sus ordinea de stat, pentru-ca să dovedescă guvernului provinciei, că românimea din Bucovina este chemată a avé rol conducător. Prin acesta ciudată săritură „atenianul“ a voit pôte să atragă luarea aminte a Pörtei otomane, că tot așa vor să facă „Valahii“ şi în Macedonia. Altfel n'ar avé nici un înţeles, de ce din Bucovina sare éráşi îndérét drept în „Makedonia“, şi împilându-se aici, strigă cu gura plină, că mare este primejdia, ce s'ar pute nasce din estinderea teritorială a „Valahilor“, care ameninţă în existenţa lor pe — Greci!

Aici iese cuiul din sac. „Atenianul“ fôiei unguresci stă să jure pe sóre şi pe lună, că dela răsboiul din 1877/78 încôce a crescut într'una curagiul „Valahilor“. Ei îşi îndreptăză toate nisuinţele lor pentru a mătura de pe faţa pământului scôlele grecesci din Macedonia. „Munca de subminare — dice el — îndreptată în contra bunăstării poporului grecesc şi a liberei lui dezvoltări spirituale, merge încet înainte, dér fără cruţare“. Pentru spriginirea acestei aserţiuni, el se provôcă la un articol dintr'o fôie grecescă, în care „tendenţele“ Românilor în Macedonia sunt prezentate în nisele colorii înspăimântătoare pentru — Greci.

Curios, că „Egyetertes“ înregistrând articolul numitei foi grecesci, se servesc şi de acesta „armă“ pentru a însinua — în mod puţin măgulitor pentru un diar ce se respectă, — politica actualului guvern din România de-oparte, ér de altă parte pentru a esclama: „Strigătul de pericol al fôiei grecesci ne sună şi noue Maghiarilor, deórece pofta de cucerire valahă a luat proporţii mari. Atérná dér dela noi şi dela umanismul nostru, realizarea nisuinţelor noastre culturale“.

Vorbele acestea ar fi o prostia, decât nu ne-am aduce totuşi aminte, că Maghiarii îşi atribue rolul de „cultivatori ai Orientului“. Aşa fiind, suntem în clar cu ceea-ce doresce „Egyetertes“. El vré nici mai mult, nici mai puţin, decât ca Maghiarii, în virtutea „umanismului“ lor, să sară în ajutorul Grecilor din „Makedonia“, ca să-i scape dela „pieirea naţională“, ce i-ar ameninţa din partea „Valahilor“.

Ađi mâne ne vom pomeni, pôte, cu o alianţă maghiaro-grecescă contra afurişilor de „Valahi“. Dér ce vor dice rubedeniile din Târigrad, cari nu prea au la stomac pe Greci? — ca să nu mai vorbim de Macedonenii, cari singuri sciu, ce au avut să suferé dela Greci în trecut, şi câte persecuţiuni sufer şi în ziua de ađi. Istoria stă tocmai întors. Nu Români

persecută pe Greci, ci Grecii sunt de-ouă răi răsunare neimpăcată în contra Românilor din Macedonia, pe cari vor să-i grecezeze şi desfiinţeze în numele *elenismului* cu aspiraţiuni la o mare Grecie.

Acésta o sciu fôrte bine şi cei dela „Egyetertes“, însă ipocrisia lor şi ura de rassă de care sunt stăpâniţi contra Românilor, îi face orbi şi surđi şi nu dau ascultare decât acelora din străini, cari se întempla să ridice arma suspiţionării contra Românilor. În cazul de faţa acesta li-a venit cu atât mai uşor, cu cât „atenianul“ despot şi-a luat refugiu la un sémén al său peştan. Şi unii şi alţii se conduc de dorul contopirii şi desfiinţării rasselor cu cari trăesc alături, — cu singura deosebire însă, că Grecul este ceva mai şiret, decât Maghiarul.

Răsboiul din Africa sudică.

Pe teatrul răsboiului în Natal s'au început luptele mari decisive între Englesi şi Buri. Buri au trecut din defensivă în ofensivă şi în 5 Ianuarie n. au atacat Ladysmith, ca să-l ocupe şi să prevină pe Buller, care face ultimele încercări să trecă peste riul Tugela, spre a merge în ajutorul lui White. S'au dat lupte crâncene între cei doi rivali, lupte, cari au durat până Sâmbătă noptea şi despre al căror rezultat generalul White telegrafază la Londra, că a respins pe Buri. Scirea acesta a mai calmat puţin spiritele agitate în Londra, dér Englesi se tem totuşi, că Buri vor ataca din nou pe White şi-l vor sili să capituleze. Londonesii au fost în acelaşi timp réu impresionati, că un nou atac al lui Buller a fost respins şi Buller silit să se retragă la Frere. Éta scirile telegrafice despre luptele acestea:

Telegramele lui White. Ladysmith, 6 Ianuarie: Buri au continuat atacul la 11 ore a. m., la 12 ore au primit ajutoare de cătră Sud. Mulţi dintre ei sunt în jurul nostru, mai ales spre Sud. — 6 Ianuarie: După amiađi la 3 ore Buri au repetat atacul. Sunt în mare strîmtóre. — Raport heliografic: În 6 l. c. dimineaţa Buri au început atacul contra poziţiunii noastre; atacul s'a îndreptat mai ales contra Cesars-Kamp şi a colinei-Wagon. Inimicul, care ne-a atacat în număr mare, s'a luptat cu cel mai mare curagiú şi energiă. El a ocupat de trei ori şanţurile noastre de pe colina Wagon, dér totdeuna l'am respins. Atacul a durat până séra la 8. Un punct al poziţiunii noastre a fost ocupat totă ziua de inimic, însă de-odată cu amurgul serii, pe-o plóie mare, ni-a succes a-l isgoni de acolo prin atac de baionetă, s'éversit de regimentul Devonshire, în frunte cu colonelul Park. Pe colina-Wagon stetea batalionul colonelului Hamilton, care s'a luptat cu succes deosebit. Chiar şi în momentul cel mai critic, el s'a susţinut vitejesc şi era mândru, că servece reginei. Pe inimic l'am respins cu mari pierderi. Probabil, că pier-

derile Burilor sunt mai mari, decât ale noastre.

Altă scire privată sosită la Londra spune, că atacul vehement al Burilor a fost respins şi li-s'au făcut mari pierderi. În partea sudică a oraşului Englesi au lăsat pe Buri să se apropie așa de tare, încât s'a desfășurat o luptă cu baioneta. Buri au fost respinşi şi un număr mare din ei au fost făcuţi prizonieri.

Fiascul lui Buller. Tote telegramele sosite la Londra despre ultima încercare a generalului Buller de a trece peste riul Tugela, ca să mergă în ajutorul lui White, anunţă, că încercarea lui Buller nu a succes. Demonstraţia făcută de armata lui Sâmbătă contra staţiunii Colenso, s'a sfîrşit c'un mare fiasco.

Predarea unei garnisóne englese. Agenţia „Reuter“ primesce din Lourenzo-Marquez următoarea telegramă cu data de 5 Ianuarie: O scire telegrafică din Pretoria anunţă, că garnisóna din Kuruman s'a predat Burilor în ziua de 1 Ianuarie, după ce Buri au bombardat'o energic. Buri au făcut prizonieri 126 de ómeni, între cari 12 ófiteri.

Generalul French. Din oraşul Cap se anunţă cu data de 6 l. c.: Situaţia este aproape aceeaşi cum a fost Vineri, însă primul regiment Suffolk a păşit'o fôrte réu. După ultimile sciri, se vede, că la ordinul generalului French şi cu scirea lui 4 companii ale acestui regiment au înaintat în decursul noptii în direcţia unei micé coline. Companiile au fost atacate în dorii ólei de Buri. Comandantul lor, locotenent colonel Watson a ordonat atac, însă el însuşi fu curénd rănit. Deşi Burilor, cum se dice, li-s'a dat ordin de retragere, totuşi 3/4 din Englesi s'au reintors în tabără. A patra parte însă nu şi-a părăsit poziţiunea, până când în fine inimicul cu putere covîrşitoare a silit'o să se predea. Şapte-ózeci de ómeni, între cari 7 ófiteri, au fost făcuţi prizonieri.

Afacerea secuestrării vapórelor. Englesi au secuestrat până acum 6 vapóre germane şi unul american. Procederea acesta a Angliei a amărît fôrte mult pe Germani. Spiritele în Germania sunt cu atât mai iritate, cu cât, după ultimile sciri, Anglia a mai secuestrat şi vaporul „Herzog“ al Crucii roşii, care avea pe el 22 pasageri belgieni şi 17 germani, între cari 5 medici şi 19 îngrijitóre. În urma acesta Belgia şi Germania vor adresa la Londra o notă comună de protestare.

Din Berlin se telegrafază, că guvernul engles n'a răspuns încă la prima notă de protestare a Germaniei. În 7 l. c. împératul Wilhelm s'a sfătuit timp îndelungat cu contele Bulow şi cu admiralul Tirpitz în cestiunea acesta. Se dice, că împératul e fôrte indispus din cauza atitudinii provocătoare a Angliei.

„Kölnische Zeitung“ vorbind despre acest incident dice, că secuestrarea vapórelor germane este un răspuns ciudat la sentimentele amicale ale Germaniei. „Dumnezeu să ne păzescă de astfel de amici“, esclamă fôia germană, apoi dice: Ar fi mai bine, decât ne-am îngriji de mijlóce, cu cari să ne putem apăra contra lor.

Avertisment rusesc. Semioticoasa rusescă „Petersburger Zeitung“ spune, că corpul de armată din Caucas a fost transferat din Tiflis la Kusk, dér nu spre a ameninţa pe Anglia. Englesi pot inse trage de aici o învăţătură: ei vor înţelege, că provocarea continuă a Angliei la domnia ei maritimă folosese tot atât de puţin faţa de Rusia, ca şi faţa de cele două republici din Africa.

Scirea despre trimiterea corpului de armată rusesco la Kusk, a băgat în recori pe Anglia. Oraşul Kusk e capitala Afganistanului nordic şi este cea mai însemnată poziţia în contra Heratului „Times“ din Londra alarmeză opinia publică englesă. Ţarul — dice el — a convocat conferenţa de pace, însă nu ne putem încrede în intenţiunile lui pacifice. Avansul contra oraşului Kusk este un pas extraordinar de serios şi Anglia trebuie să fi pregătită

fiă-care recunoscă în cealaltă o nouă fiinţă, — în loc de sora iubitoare, pe concurenta gata de luptă. Un presimţ sinistru le stăpâna sufletul, ele prevedeau, că trebuie să se lupte una contra alteia.

II.

În timp ce firea nemilósă, aprópe fără de a simţi, le făcu adversare, pe ele, care se iubiau până acum cu cea mai adencă iubire, una fiă-care îşi reculesse totă forţa vitalităţii, le amăgi din adencul fiinţei graţiile cele mai ascunse şi mai tainice şi pe fiă-care trăsură a corpului lor vergin se desena marcat eul propriu în realitatea lui. Par'că în ora acesta în fiă-care din ele s'ar fi deşteptat conştiinţa frumseţii şi a individualităţii. Nu aflau cuvinte, priu care şi-ar fi putut exprima acest sentiment, dér chiar nici concepte, cari măcar în gând să le fi oferit un chip viu şi clar. Un poet însă ar fi cetit cuvintele şi gândirile acestea din ochii, din mişcările şi din forma membrilor.

„In inima mea se mişcă un dor ne-

mărginit, dor de a mă supune, ca o slugă, cuiva“ — astfel dise în sine Cecilia. „Nu pot da fericire nimérui, decât aceuia, care o pórtă în el. Inse nu este fiinţă pe pământ, care s'ar supune pe veciă învingătorului, bărbatului, ca mine.

„Da! trăesc în mine o nesfîrşită dorinţă de a fi slugă supusă cuiva. Sufletul mi-l consumă un dor nestins de a mă da unei fiinţe, care e mai tare decât mine, care e de un spirit mai înalt, ca mine; de a mă contopi în voinţa lui, de a arde, ca o jertfă, în flacăra sufletului său.

„Invidiez creaturile slabe, pe care curentul puternic său furtuna le duce cu sine. Sunt gelósă pe picurul de plóie, care din înălţimea cerului cade în ocean, şi pe frunzele arbcrilor, ce le răpesc cu el vântul furtunatic al tómei. Sufletul meu este ca o frunză, ca un picur, — cine îl va lua, cine îl va răpi?

„Şi decât el, bărbatul, ar fi din întimplare trist, eu, ah! n'aş sci să-l mângăi. Inse privirea mea liniştită ar sta vecinic pironită pe faţa lui, că se cerc unde în

adencul sufletului său aş pute să deştept speranţă nouă. Pôte n'aş afla cuvintele cu care să deştept în sufletul său nădejdi noue, însă nimeni în lume n'ar fi în stare să asculte cu atâta stăruinţă şi credinţă la cel mai mic cuvânt, ce sbórá de pe buzele bărbatului iubitor, n'ar scii să fi atent cu atâta pietate şi la ceea-ce mintea mea nu-i în stare a cuprinde.

„Eu sunt aceea, care ar asculta, ar admira şi ar tăcé. Eu mult timp imi ţin ochii deschişi şi-mi pironesc privirea în sus, fiind-că genele mele sunt uşóre. Implinesc degrabă ori-ce poruncă şi sciu umbra pe totă cărarea, fiind-că piciorul imi e uşor şi trupul mládios. Spinele nu mă înghimpă, nici petrele ascuţite nu mă genéză, când merg pe drum pentru-ca să-mi servece iubitul. De pe buzele mele nu se aude nimic mai uşor şi mai dulce, decât cuvântul: Amin fiă voia ta, domnul şi stăpânitorul meu“

(Va urma.)

la evenimentele cele mai grave. In fine artioulul cere, ca imediat se fiă mobilisată o însemnată parte a flotei de război, ca lumea să vadă puterea acestei arme a Angliei, care deocînd i-se dă ocaziunea, pöte se valideze față cu Europa și față cu multe părți ale Asiei.

SCIRILE ȚILEI.

— 29 Decembrie v.

† Menelas Ghermani. In noptea de Crăciun a răposat in Bucuresci Menelas Ghermani, cunoscutul și distinsul financiar român in etate de 63 de ani. Ghermani și-a făcut studiile comerciale și financiare in Viena. Reintors in patriă, a stat multă vreme in fruntea însemnatei case de bancă „M. Ghermani & fii” din Bucuresci. In 1864—5 a fost casier general la ministerul de finace. Intrând in șirurile conservatorilor juuimiști, el a fost unul dintre fruntașii acestora. Intre 1888—1895 a fost ministru de finace, bucurându-se de multă autoritate. Intre altele a lucrat cu P. Carp la introducerea etalonului de aur. Incă înainte cu trei săptămâni, Ghermani a luat parte la desbaterea adresei de răspuns la mesajul tronului. Prin morțea lui conservatorii și țera perd o capacitate financiară însemnată, dela care mai ales in împrejurările grele actuale puteau să aștepte încă mari servicii. Inmormântarea decedatului s'a făcut luni, a treia zi de Crăciun, participând in număr forte mare toate cercurile politice din capitală. Regele a fost reprezentat de un adjutant. La morment a vorbit și ministrul de externe Ioan Lahovari.

Regretatul Ioan Nichita a fost inmormântat la 3 Ianuarie n. in Oradea mare. A fost reprezentat la inmormântare institutul „Silvania”, al cărui jurisconsult a fost răposatul, apoi Reuniunea femeilor române sălăgene, din partea căreia s'a prezentat inși și presidenta, d-na Maria Cosma n. Dragoș; au fost și mai mulți fruntași români sălăgeni etc. După o scire, ce i-se comunica „Tribunei” „din isvor sigur”, răposatul aproape totă averea sa de 25—30 mii flor. a lăsat-o pentru scopuri filantropice și naționale române.

„Bunul econom”. Acesta este titlul noului diar, ce a început să apară la Orăștie, inlocuind tot-odată pe „Revista Orăștiei”, despre care scim, că a încetat de-a mai apărē. „Bunul econom”, după cum și altă-dată s'a amintit in colónele diarului nostru, s'a înființat in urma hotărîrii luate de comitetul noii Reuniuni economice dela Orăștie, având de a servi ca organ al acestora. In articolul-program al noului diar se spune, că pe lângă informațiunile, ce le va aduce despre hotărîrile luate in sinul comitetului Reuniunii, noul diar se va ocupa cu cestiunii, cari privesc economia cîmpului; căutând a aduce exemple de imitare din viața altor popore agricole mai înaintate; va sprijini și se va ocupa cu cestiunea meseriilor și a comerțului între Români; va năsi să cultive sentimentul cruțării, va aduce povești și sorieri privitoare la păstrarea sănătății la omenii și la animale etc. Va avē și o foită literară; „politica înș și personalitățile vor fi cu totul eschse din foia acestă”. — „Bunul econom” apare in fiă-care Sămbătă și costă pe an 2 fl., pe 1/2 an 1 fl. Pentru România 15 franci. Numărul 1, ce ni-a sosit astăzi, se estinde pe o oală și jumătate și se prezintă forte bine atât oa cuprins, cât și ca format. Foia e întocmită pentru popor și e scrisă la înțelesul acestuia. Îi dorim viața lungă și rôde imbelșugate.

Princesa Maria a României a dat nascere, in castelul Friedenstein, unei prințese.

Reuniunea economică din Orăștie are până acum 55 membri, ale căror teze reprezintă o sumă de 683 coróne. D-nii Dr. Ioan Mihoc și Ioan Mihail s'au înscris ca membri ordinari cu câte 100 cor.; membri pe viață cu câte 25 cor. 18, ordinari cu câte 2 cor. 31. Mai sunt și vre-o 4 membri ajutători cu câte 1 cor.

Căpitan de poliția duelgiu. Diarele ungresci din Pesta aduc scirea, că in Brașov s'a întemplat dăle trecute un duel, care a „făcut senzația”. Căpitanul de poliția Farkas Mihaly „anteluptătorul însuflețit al maghiarimeii”, precum dă aceste foi, a duelat cu proprietarul de pământ Geza Dumbrăv. In duelul acesta, provocat din „divergențe politice”, Farkas a fost rănīt la brațul drept.

Sciri personale. Clerichl Trandafor Dragomir din Streza-Cărtășora a fost chirotonit in 24 Dec. v. din partea I. P. S. Sale metropolitului Meșianu. Densul e instituit de paroch pentru Arpașul inf. (tractul Avrighului). — Nicolae Pop din Săcătura fū înaintat ca funcționar de cl. VI la direcțiunea financiară din Brașov.

Luccheni in atelier. Din Geneva se telegrafază, că directorul penitenciarului de acolo, in care petrece și ucigașul Luccheni, a adresat guvernului din Berna un raport in care se dăce, că s'a încheiat pe-riodul de 6 luni de când Luccheni petrece in arest privat și fără autorizația guvernului nu pöte să mai prelungescă acest arest. Purtarea lui Luccheni fiind bună, directorul închisorii propune, ca arestantul să fiă transpus in atelier. Guvernul a împărțit in principiu propunerea și a dispus, ca Luccheni să fiă transpus provisor in atelier, înș indată ce se va purta rău, să fiă dus éráși in c-lula lui.

Mörte subită in masse. Din Hunedóra s'e scire lui „Alkotmány”, că in comuna din apropiere Răoșdia de căte-va zile s'a ivit o bolă, care seceră multime de vieți omenesci. Omeni pe deplin sănătoși cad de-odată la pământ și, deca și nu mor imediat, nu pot nici să vorbescă, nici să-și misce vre-un membru al corpului. Pe calea acestă in timp scurt s'au nimit 25—30 de omeni. In Hunedóra primul cas de asemenea mörte s'a ivit in 7 Ianuarie n. Nevada clisierului (fëtului) intr'o dimineță oăđi fără de veste la pământ și la 8 ore era mörta. De cum-va e adevărata acestă scire, autoritățile administrative din partea locului ar fi vinovate de cea mai mare în-trelăsare, deca n'ar fi întreprins imediat pași de lipsă pentru constatarea bólei și împedecarea pericolului.

Măncăți de lupi. Din comitatul Ciucului se scire, că in părțile acelea s'au sporit lupii in așa măsură, încat nici viața omului nu mai e in siguranță din cauza lor. In ierna acestă trei omeni au fost măncăți de lupi. Țilele acestea, o femeia din Szent-Simon mergea cu un copil mic in brațe la Ciuc-Szereda, unde era citată la judecătoriă. Pe drum lupii au sărit asupra ei, au sfășiat-o și au măncat-o cu copil cu tot. In ziua următoare s'au aflat prin zăpadă urmele acestei îngrozitoare întem-plări. După cercetările făcute, lupii au măncat mai întâit copilul; la 50 de pași mai departe s'au aflat și cismele bătranei împreună cu o parte dintr'un picior al ei. Cu căte-va zile înainte fū sfășiat de lupi locuitorul Kerekes din Ciuc-Vacsaros. Voind să mergă la Ciuc-Karczfa, lupii il inhă-țară in ghiarele lor. In ziua următoare fū aflat mort, cu jumătate trupul acoperit de zăpadă și cu stomaoul sfășiat. După el a rămas nevasta cu patru copii.

In contra vinului italian. Comitetul unei societăți a cultivatorilor de vinuri din Oradea-mare, după cum anunță o foia oficială ungrescă, a hotărīt, ca prin administrația comitatului să adreseze guvernului o petiție, rugându-l să urce vama pentru importul vinurilor din streinătate, cu deosebire a celor din Italia, deórece vinurile italiene sunt un rival periculos al producțiunei vinurilor indigene.

Școalele noastre și darul danaic.

De lângă Gherla, Decembrie 1899.

Onorată Redacțiune! Vă comunic in copia o ordinațiune a Venerab. Consistor scolastic gr. cat. din Gherla, care in ce privesce școalele confesionale române, cari au primit ajutor dela stat, cuprinde in sine

deosebite momente, ce-mi iau voia a-le atinge cu căte-va reflexiuni fugitive.

1. Ajutorul de stat este un dar danaic, prin care se introduce inspectorele regesc in școalele ajutate de stat, ca să dispună nu numai încat prevede legea, ci ca să se amestece atât in cele ce privesc instrucțiunea, cât și in ce privesc situațiunea internă și instruirea internă a școalelor.

2. Ajutorul de stat pöte fi sistat ori și când, căci motive își pöte afla ministrul in înțelegere cu inspectorul regesc respectiv numai să voiască.

3. Puțin timp se vor putē bucura dără de ajutorul dela stat acei susținători de școle, cari au fost destul de naivi a crede, că ajutorul promis in lege se va da fără alte jertfe, decat acele circumscrise in acea lege. Căci statul este un moloch nesățios. Nu-i este destul ingerința la alegerea învățatorului, — când are ministrul dreptul să respingă pe cel ales, deca in vre-o privință nu-i convine, și să ordone altă alegere, ér decă nici acestă nu-i este pe plac, să denumescă el învățator — ci étă ministrul prin inspectorul său regesc se amesteacă in viața internă a școlei, dificulteză propunerea, nu e mulțumit bag' sémă in ce măsură se propune limba maghiară, acestă limbă privilegiată și dădă-cită, ca și copilul cel ninerat. Nu e indetultit cu însuși edificiul școlei și deși acest ministru odată ne spune, că între școalele de stat sunt multe, cari nu coréspund de loc cerințelor legii, el față de școalele ajutate dela stat, înș susținute de confesii, trece peste toate considerațiunile și dificulteză prin inspectori săi edificii scolare, cari între împrejurările materiale ale poporului din acestă țără, încareat cu dări până după urechi, ar putē să trecă ca satisfăcătoare.

4. Ba din jalba ridicată de inspetorele regesc al comitatului Solnoc-Dobăca la Consistoriul din Gherla se vede a fi destul, ca o școlă ajutorată de stat să nu fiă provăđută cu vre-una din multele tabele intuitive seu să lipsescă numai icóna lui Arpad... pentru-ca inspectorul să declare, că ajutorul de stat pentru respectiva școlă e superfluu și fără folos și să-l sisteze.

5. Dér imi place a releva ael moment din ordinațiunea V. Consistor scol. din Gherla, care reese in cuvintele adresate cātră protopopii tractuali ca inspectorii scolari tractuali: „Drept aceea se con-crede Frației Tale, ca să fi cu totă rivna in-tru apărarea caracterului confesional al școalelor tractuali și să sezeși (stăruiesci) pentru susținerea acelora” etc. și gratulez V. Consistor scol. pentru acestă ordinațiune.

Inș pentru ca efectul ei salutar să fiă asigurat, se recere, ca organele subalterne, cărora este adresată, să fiă conduse de aceeași iubire și interesare de causă, protopopii ca și preoții, să stērnescă iubirea și zelul senatelor scolastice și al poporului de sub conducerea lor in ce privesc cauza scolară și susținerea caracterului confesional al școalelor, ca să fiă gata a aduce ori-ce jertfă s'ar cere pentru ținerea in rând a școalelor după cerințele legii de instrucțiune.

Un preot.

*

Lăsăm să urmeze acum circulara consistorială, de care se face amintire mai sus. Ea este următoarea:

Mult Onorate in Christos Frate!

Inspectorul școl. reg. din comit. Solnoc-Dobăca recercă pe acest Consistor, că deóce-oe cu ocaziunea visitațiunei sale făcute in școalele ajutate de stat s'a convins despre aceea, că aceste școle atât cu privire la propunere, cât și la situațiunea școlei și a instrucțiunei sale interne, nu coréspund cerințelor legale, că admonițiunile sale binevoitoare in acestă privință au fost fără rezultat și astfel ajutorarea lor in viitor a devenit superfluă și fără folos, să facă atenți pe susținătorii acelor școle la urmările acestei neglijențe și nepăsări, ca să nu fiă silit densul a face pași ulteriori.

Drept aceea se concrede Frației Tale, ca să fi cu totă rivna in-tru apărarea caracterului confesional al școalelor tractuale și să stăruie in-tru susținerea acelora, făcend dispozițiunile cele de lipsă in acestă pri-

vință in înțelegere cu preoții, respective senatele școl. concernente, îndrumându-le cu totă ocaziunea bine venită, ca să și aducă școalele la o stare in-tru tóre corés-punđetőre prescrierilor legii de instrucțiune.

Din ședința Cons. școl. ținută in Gherla la 12 Iulie 1899: Ioan Papiu m. p. Vic. gen. eppesc.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Ianuarie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care învitatăm pe toți amicii și sprijinatorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne (12 fl.); pe șese luni 12 coróne (6 fl.); pe trei luni 6 coróne (3 fl.); pe o lună 2 coróne (1 fl.).

Pentru România și străinătate: pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună 3.50 franci.

Abonarea se pöte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

ULTIME SCIRI.

Londra, 9 Ianuarie. Foile de dimineță scriu in ton forte moderat despre respingerea atacului Burilor la Laddysmith. Töte înș recunosc, că pierderile Englesilor sunt forte mari și că forța de rezistență a lui White a slăbit mult.

Manchester, 9 Ianuarie. Balfour, primul lord al tesaurului, a ținut aici un discurs in care a recunoscut, că Anglia a început războiul nepregătită și că guvernul a prețuit mai puțin forțele Burilor. Balfour accentuă, in fine, că guvernul a lăsat mână liberă generalilor englesi și războiul acesta, purtându-se pentru apărarea posesiunilor din Africa, Englesii il vor continua până in fine.

DIVERSE.

Lordul Roberts și pisicile. Etă o anecdotă amuzantă, pe care o dă unul din diarele cele mai serioase din Londra, „The Daily Telegraph”: Să sperăm, că Boerii nu cunosc antipatia adencă a lordului Roberts pentru pisici. In timpul unei bătăii la Cabul, generalul, incurjurat de statul seu major, rămănea, ca de obicei, nepăsător la loviturile unei ghiulele, seu ale unui obuz. Acest om, care a luat parte la o sută de bătălii, de-odată încep să tremure, făcend mișcări desperade și arătand spre virful unui zid, care se găsia in apropierea lui. Ofițerii statului seu major își îndreptară privirea spre acea direcțiune și vedură, pe cresta zidului, o pisică pe jumătate mörta de fōme. Acestă fū ucisă, ér lordul Roberts reveni la starea lui normală. Intr'o zi éráși la Mandalay veni un ajutor de câmp in cartierul general, pentru a însoți pe lord la popotă, și găsi pe comandant ședend și aproape leșinat pentru-că o pisică se frecă de piciórele lui. Se mai citéză multe casuri asemănătoare. Enric III, de pildă, care iubia mult cățalușii, simțea oróre pentru pisici, nu mai puțin și mareșalul de Schomberg. Impératul Ferdinand întelni, la Innsbruck, pe cardinalul Lorraine, un gentilom, care avea o așa ură contra pisicilor, in cât prefera să-i curgă sânge din nas, decăt să anđă miolând o pisică, ori-cât de departe ar fi fost. Domnul de Lanere a vedt pe un om forte speriat pentru că un arici găsize de cuviință să îi iésă in cale. Și doi ani a suferit de halucinațiunea, că țepile acestui animal îi sfășie stomacul.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Gadouri pentru Crăciun și anul nou **A. G. KALENDA** **BRAȘOV, Articole de galanterie și altele.**
Oferă cu prețuri foarte reduse.

CĂLINDARUL PLUGARULUI
 pe anul visect 1900.

A apărut și se poate procura dela **Tipografia A. Mureșianu din Brașov.**

Acest Călindar au intrat în anul VIII-lea, format mare, și conține portretul foarte bine reușit al lui Avram Iancu. Urmăză apoi cronologia anului 1900, regentul anului, începutul anutimpurilor, sărbătorile și alte zile schimbătoare, calculul sărbătorilor mai mari, posturile deslegarea postului etc. După cele 12 luni, urmăză taxele telegramelor, scrisorilor, pachetelor; competențele de timbre, măsurile metrice, târgurile corectate din Transilvania, Bănat, Țera unghurească și Bucovina. În partea literară găsim un interesant capitol privitor la începerea războiului pentru neatarnare de G. Coșbuc; apoi „Popa Stoica“, poezie de Dim. Bolinteanu. Avuția și binefacerea (un interesant capitol după Smiles-Schramm). Doina, în șanturi (poezii) de G. Coșbuc etc. În partea igienică și economică: Un dușman al omului (rachiul); Ce se face părintii, ca să-și ferescă copiii de orbii; Cum se tracteze părintii pe copiii lor orbi; Bune sunt beuturile pentru copii? Urmăză apoi partea economică: Vitele roșii (pinzgau), de I. Georgescu. Despre gunoii, de I. Georgescu; Sădirea pomilor; Hrana vitelor (Grăunțele, sfecele și apa de beut). La urmă mai multe povețe prețioase și glume apoi anunțuri. Prețul 25 cr. (cu posta 30). *Vend. torii primesc rabatul cuvenit.*

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Ianuarie 1900.

Renta ung. de aur 4%	97.65
Renta de corone ung. 4%	94.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	99.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	99.40
Oblig. căil. fer. ung. de est. I. emis.	99.20
Bonuri rurale ungare 4%	93.50
Bonuri rurale croate-slavone	94.50
Impr. ung. cu premii	160.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	137.20
Renta de argint austr.	98.75
Renta de hârtie austr.	98.45
Renta de aur austr.	976.5
Losuri din 1860.	137.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară	130.20
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	186.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	232.70
Napoleoniori	19.20
Mărci imperiale germane	118.20
London vista	242.45
Paris vista	96.10
Rente de corone austr. 4%	99.—
Note italiene	89.60

Cursul pieței Brașov.

Din 9 Ianuarie 1900.

Banconota rom. Cump.	9.05	Vënd.	9.10
Argint român. Cump.	8.80	Vënd.	8.90
Napoleoniori. Cump.	9.50	Vënd.	9.60
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.65
Ruble Rusești Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	10.70	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina	101.—	Vënd. 5%	101.50

Nr. 39—1900

PUBLICAȚIUNE.

Se provocă toți posesorii de câni de pe teritoriul orașului Brașov, ca spre scopul conscrierii cânilor de anul 1900, se ia dela oficiul orașănesc de dare până în 30 Ianuarie a. c. în primire foile de însinuare, și provădute cu datele recerute, să le așternă aceluiași oficiu, cel mult până în 8 Februarie a. c.

Pentru acei posesori de câni, cari nu pot scrie, se provăd foile de însinuare, pe temeiul informațiilor lor verbale, de cătră oficiul orașănesc de dare cu datele recerute.

Acei, cari indecursul anului a-jung în posesiunea unui câne, se îndatoréză, ca pe baza foiei de însinuare să arate indecursul de 3 zile oficiului orașănesc de dare, că posed câne.

Intrelăsarea însinuării cânilor se pedepsește, în sensul statutului de câni, cu pedepsă dela 50 cr., până la 50 fi., seu cu arestul corăspundător.

Brașov, 3 Ianuarie 1900.

1—2.523.

Oficiul de dare orașănesa.

Nr. 3821—1899
 not.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopul asigurării lucrărilor de edificat recerute la hotelul comunal din Zărnesci, se va ține pe baza decisului Representanței Comunale din Zărnesci în 14 Ianuarie 1900 înainte de prânz la 11 ore în cancelaria primăriei comunale o pertractare scripturistică de oferte și verbală.

Lucrările de predat sunt:

1. Lucrările de beton cor. 2255.82 fil.
2. Lucrările de timplari „ 4631.12 „
3. Lucrările de văpsitorii „ 854.44 „
4. Lucrările de tinichigi „ 2942.54 „
5. Lucrările de zugravii „ 1067.08 „

Lucrările se dau numai singuraticilor antreprenori în grupe separate.

Ofertele scripturistice provădute cu timbru de 50 cr. și cu vadiu de 5% din suma de spese preliminate pentru respectiva grupă de lucrări, se pot așterne la primăria Comunală până la 14 Ianuarie st. n. la 11 ore a. m.

Condițiunile referitoare la licitare, precum și prețurile lucrărilor preliminate se pot vedé în orele oficiose în cancelaria primăriei comunale.

Zărnesci, în 2 Ianuarie st. n. 1900.

Primăria comunală:

Ion Gligore, v.-notar. B. Meșianu, primar. (2—2).

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.

A V I S.

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se pot face și renoi și când dela 1-ma și 15 a fie-carei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca expedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lamurit și să arate și posta ultima.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Pe terenul dinaintea Porții vamei

este deschis în toate zilele din 1 Ianuarie 1900 dela 10 ore a. m. până la 10 ore sera.

Panopticul și museul anatomic

de primul rang al lui

Wilhelm Winter din Timișoara,

care constă din figuri de ceară (mărime naturală), care se mișcă mecanic. Grupe istorice și rase de popore din totă lumea. Busturi de-ale persónelor celebre, între cari împărați și regi. — O mumie p ruană veritabilă etc. etc — Un museu anatomic de ceară constând din sute de preparate și figuri. — O Panoramă grandioasă cu 100 sticle, reprezentând evenimentele cele mai noue ale zilei.

În fie-care Lună museu anatomic pentru Dame.

Cu totă stima

Wilhelm Winter.

2—3820.

Prețuri ieftine, serviciu solid.

De Anul nou

recomandă **depositul bogat asortat cu haine gata**, pentru bărbați și copii și adulți din stoffe fine, indigene și streine, precum și albituri, pălării, umbrele și cravate, cu prețurile fabricii, foarte ieftine.

Successorii I. ASCHER

Brașov, strada Porții nr. 1.

Asortiment bogat.

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Octombrie st. n. 1899.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Budapesta la Brașov:
- I. Trenul de persoane la 8 ore dim.
 - II. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.
 - III. Trenul mixt la 10 ore 25 min. sera

Dela București la Brașov:

- I. Trenul mixt care are în componența numai Vinerea dela Prefect, la 0 ore — min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 ore 27 min. sera.

Dela Kezdi-Osorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătură în St.-Georgi cu Ciuc-Szerda și Ciuc-Gyimes).
- II. Trenul de persoane la 1 órá 51 m. p. m.
- III. Trenul mixt, la 6 ore 48 m. sera, (are legătură cu Ciuc-Szerda).

Dela Zărnesci la Brașov (G. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt la 6 ore 22 min dim.
- II. Trenul mixt la 1 órá 13 min. p. m.

Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:

- I. Trenul de pers. la 8 ore 25 min. dim
- II. Trenul de pers. la 1 órá 51 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 6 ore 48 min. sera.

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineața.
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. sera.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 11 ore a. m.
- III. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradia Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Osorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legătură cu Tușnad)
- II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 3 ore 15 m. p. m. (are legătură cu Iulia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zărnesci (G. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt la 9 ore și 2 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.

Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:

- I. Trenul de pers. la 5 ore 19 min. dim.
- II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 3 ore 15 min. p. m.

ANUNCIURI
 (inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. în cazul pu-

blicării unui anuñciu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“